

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

VII. Quid Domino debeamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

culpes, quod vitari non potest: nec ventis ac fluctibus irascere, cum navigas. Pessimus scriptor Lucianus, non malè tamen Anthologiae Epigr. lib. I.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρει καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανάκτεις,

Καὶ σάουλον λύπεις, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.
Latinè reddi tam eleganter non potest: sententia tamen hæc est. *Si fatum*, quod utique aliud non est quàm divina Providentia, uti aliàs diximus: *Si ergo fatum te fert, feras, & patiare ut feraris. Si autem indignaris, ipse tibi molestus es, & fatum nihilominus te rapiet.*

VII. *Quid Domino debeamus.* Necessitatem hanc obsequendi divinæ Potentiæ novâ imagine pingamus. Potest Providentia divina cogitari & adspici, ut Dominus supremus, qui nobis imperet: aut velut Sapiens ductor, qui nobis præeat: aut sicut optimus Pater-familias, qui domum regat. Ergo ipsi resistere non possumus, quia dominus est: neque, ut possemus & fas foret, resistere tamen debemus, quia dux & pater est. Dominica & Regia edicta

edicta in variis regionibus claudi verbis
 hisce, aut similibus, solent: *Sic placet: Ea
 voluntas nostræ est.* Quæ verba ubi fidelis
 subditus boni Principis legit, protinùs
 acquiescit, nec de ratione legum edicto-
 rumve quærenda sollicitus est: non nescius
 consilium & imperium Domini rem esse,
 obsequium & obedientiam subditi. Mo-
 net Ecclesiasticus cap. 4. *Noli resistere
 contra faciem potentis, nec coneris contra
 ictum fluvii.* Quid enim adverso torren-
 ti te opponens lucrabere, quàm laborem,
 & spumeam asperginem, forsan & sub-
 mersionis periculum? Jehu, libro Re-
 gum 4. cap. 10. Rex Israël creatus, rem
 à Samaritis durissimam postulat: respon-
 sum tamen, *Servi tui sumus, quacumque
 jusseris faciemus, quacumque tibi placent fac.*
 Astyagen Medum narrant, noxæ nescio
 cui barbarico more puniendæ, epulandas
 Harpalo filii carnes apposuisse, & bene
 pasto inferri jussisse caput, ac petiisse, ec-
 quid ipsi carnes filii sapuissent: Harpalum
 foedâ adulatione dixisse: *Quidquid facit
 Rex, illud mihi perplacet.* Adcône te ho-
 minem

minem & patrem oblitus es, ut humanos ipsiusque filii tui artus, visceribus tuis ingestos cum stomacho luctari dissimules, in lupi illius ac tygridis gratiam? Sed an tu, inquit, nescis qualemcumque illum, Regem tamen meum & Dominum esse, nec mihi quidquam adversus illum licere?

VIII. *Potestati cedendū.* Regulis istis terrarum quæ potestas, præ omnipotentia illius, cui, ut Theodoretus ait Oratione prima de Providentia, *non servorum calamitas, sed natura ipsa dominium dedit?* Quem non favor subditorum, non fortunæ vicissitudo, non armorum vis extulit: sed ipsa naturæ suæ magnitudinisque necessitas, ut si omnia non creasset, dominus tamen omnium esset, ob infinitatis suæ supra res omnes eminentiam. Quidni ergo omnia, quaecumque voluit, faciat in caelo, & in terra, in mari, & in omnibus abyssis? Quidni dicamus ipsi ex animo: *Servi tui sumus, quaecumque jusseris, faciemus, quaecumque tibi placent, fac?* Ingredis fortè in benè ordinatam aliquam viri principis domum, ubi famuli œconomo, œcono-